

หมูหริ่ง

- ลักษณะ :** เป็นสัตว์ที่มีกลิ่นสาบจุนมาก รูปร่างอ้วนใหญ่และเตี้ย ลักษณะเด่นคือ จมูกยื่นยาวออกมา คล้ายหมู ความยาวลำตัวและหัว 65-104 ซม. หางยาว 12-14 ซม. ขนตามลำตัวมีสีเหลืองเทาและดำ สีขนจะเปลี่ยนไปตามฤดูกาล ขนบริเวณคาง หัวไหล่ หลังและขามีสีดำ มีแถบสีขาวบริเวณแก้มและหน้าผาก เล็บเท้าหน้ายาวกว่าเล็บเท้าหลัง
- เขตแพร่กระจาย:** เนปาล ภูฐาน อินเดีย จีน พม่า ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม และเกาะสุมาตรา
- ที่อยู่อาศัย:** อาศัยอยู่ได้ในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย ทั้งป่าดิบที่ราบต่ำจนถึงที่มีความสูง 3,500 เมตร จากระดับน้ำทะเล ที่ป่าสะแกราชพบร่องรอยตะกุดดินและทิ้งมูลไว้ในป่าดิบแล้งบนเขาพิชิตและป่าดิบแล้งดงตะเคียนหินใกล้เขื่อนบน
- อุปนิสัย:** หาอาหาร โดยการใช้จมูกคุนและขุดคุ้ยตามพื้นดินคล้ายกับหมู และอาจใช้เล็บเท้าหน้าซึ่งยาวเป็นพิเศษเหมาะในการตะกุดดินเพื่อหาแมลงและรากพืชที่อยู่ใต้ดินกินเป็นอาหาร ออกหาอาหารตามลำพังในเวลากลางคืน เวลากลางวันหลบนอนอยู่ตามโพรงดินที่ขุดไว้ มีประสาทตาไม่ดีนัก แต่ประสาทรับกลิ่นดีมาก ช่วงฤดูผสมพันธุ์อาจหากินด้วยกันเป็นคู่ ตกลูกครั้งละ 2-3 ตัว
- สถานภาพ:** พบน้อยและกฎหมายจัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง

หมูหริ่ง

Hog Badger

Arctonyx collaris (Cuvier, 1825)